

Phúc Cho Các Con Là Kẻ Nghèo Khó, Vì Nước THIÊN CHÚA LÀ CỦA CÁC CON!

Chúa Nhật 28-6-2015, Đức Cha Olivier Leborgne, giám mục giáo phận Amiens, miền Bắc nước Pháp, truyền chức phó tế cho **thầy Gauthier Dacar 31 tuổi**. Đây là chặng chót trước khi được thụ phong Linh Mục. Xin nhường lời cho thầy gọi lại hành trình đưa đến ơn gọi Linh Mục.

Được rửa tội từ nhỏ nhưng tôi lại không theo môn giáo

lý khi đến tuổi như thường lệ. Song Thân tôi không hề ngăn cấm, bởi vì các chị của tôi vẫn đi học giáo lý, nhưng tôi thì không! Lý do tại sao ư? Có lẽ từ thân mẫu. Mẹ tôi thấy tôi bị thu hút bởi nhà thờ nên sợ rồi sẽ có chuyện chẳng lành, như tôi sẽ trở thành Linh Mục chẳng?! Thực tế hơi đúng như vậy: tôi thường vẽ các ngôi thánh đường, thường xin đến nhà thờ chính tòa để đốt nến vào Chúa Nhật, rồi còn thêm chuyện chôn cất mấy con chim chết trong vườn nữa! Đúng thật là có những dấu hiệu!!! Nhưng tôi không hẳn là một đứa bé ngoan. Cùng với mấy bà chị, chúng tôi cãi cọ gây ồn ào. Riêng tôi còn thêm cái trò đập phá nữa. Không biết bao nhiêu lần thân phụ tôi phải bịt lại các lỗ hổng phía dưới các cánh cửa! Ôi, nhân đức kiên nhẫn của Song Thân quả tuyệt vời! Chúng tôi may mắn có được bậc Sinh Thành vô cùng khả ái và tràn đầy tình thương.

Thế rồi mọi sự đảo lộn hết nhân một cuộc gặp gỡ. Năm ấy tôi tham dự trại hè tại Pas-de-Calais. Một cụ bà nhăn nheo nhưng trông vẫn còn rất đẹp. Bà cụ tỏ ra rạng rỡ như có niềm vui về một cái gì đó, về một người nào đó khiến bà cụ khác biệt với nhiều người .. Một ngày, bà đưa tôi đến nhà thờ lần đầu tiên để tham dự Thánh Lễ. Tôi tức khắc bị thu hút bị đánh động bởi Vị bị treo trên Cây Thánh Giá. Làm gì mà cầm chặt trên đó??? Rồi sao lại có bao người tuôn đến đây chỉ để nhắm vào cùng một mục đích??? Trong chớp mắt - năm ấy tôi 15 tuổi - bỗng xuất hiện trong tôi niềm ước muốn đào sâu thêm một chút và được rước lễ lần đầu. Thế là dừng dừng nổi lên lời

nhạo báng chế diễu: ”Đó là chuyện của mấy đứa con nít!”. Nhưng mặc kệ! Từ từ - cách kín đáo - theo dòng thời gian, những cuộc gặp gỡ với các tín hữu Công Giáo nơi giáo xứ hay trong làng, giúp tôi khám phá ra Tin Mừng của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, khiến tôi nhận ra một chân trời rộng lớn của các khả thể và một con đường dành riêng cho mỗi người.

Liên ngay sau đó, THIÊN CHÚA muốn tôi hồi tâm hoán cải khi kêu mời tôi: ”Con hãy theo Thầy!” (Gioan 1,43). Tiếng Gọi đã thay đổi cuộc đời tôi, giải thoát tôi khỏi chính mình, nhờ thế, tôi có thể bắt đầu mở rộng lòng ra với tha nhân, nghĩ đến tha nhân và có một cái nhìn khác.

Sau cuộc đời trên đây tôi lãnh bí tích Thêm Sức ngày 7-5-2000. Biến cố này gắn liền với ngày tôi rước lễ lần đầu. Tôi không hiểu rõ cho lắm chuyện gì đã xảy ra cho tôi vào chính lúc ấy, nhưng tôi tin rằng, không có bí tích Thêm Sức, chắc chắn là không bao giờ tôi có can đảm dấn thân vào con đường ơn gọi Linh Mục như ngày hôm nay. Không có sức mạnh của THIÊN CHÚA, của Thánh Linh hằng tăng cường mãi trong chúng ta các ân huệ của Người, hẳn không thể nào tôi có thể chu toàn các công việc người ta đề nghị với tôi vào lúc ấy như tham gia nhóm giáo lý viên của giáo xứ. Làm chứng, tô vẽ, bảo vệ, không những bằng lời nói mà còn bằng hành động cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ, tuyên xưng danh thánh Người cho các bậc phụ huynh, cho bạn bè sinh viên, hẳn không phải là chuyện có thể làm được.

Tôi sống kinh nghiệm kết hiệp mật thiết mỗi ngày một hơn với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, với một đại gia đình có cùng liên hệ với Vị CHA Chung là CHA chúng ta ở trên Trời. Rồi từ từ lớn mạnh trong tôi niềm ước muốn phục vụ cho chính nghĩa của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, nhận ra ý nghĩa sâu sắc Người mang đến cho cuộc sống của chúng ta.

Đến lúc này đây câu hỏi trực tiếp được đặt ra: ”Có nên trở thành Linh Mục không? Và tại sao không phải là tôi?”. Ồ không! Còn có nhiều người khác xứng đáng hơn mình nhiều!!!

Thời gian cuộc đời sinh viên tôi gặp nhiều thử thách, bởi lẽ sống tại những môi trường không bao giờ quy chiếu về THIÊN CHÚA. Thế nhưng đó cũng là những năm thật đẹp của thời xuân trẻ và trôi lên nhiều vắn nạn: ”Tại sao phải lợi dụng bằng mọi giá?”. Trong thế giới hiện đại, chủ nghĩa cá nhân lấn át, mỗi người sống cho mình, khinh thường phái tính, cũng chẳng kính trọng thiên nhiên ... Trước hiện trạng này tôi cũng thêm làm như mọi người: thêm có chiếc xe hơi đẹp, thêm có ngôi nhà sang trọng và một cô bạn gái xinh xinh .. Thế nhưng, rất may mắn, nhờ những cuộc trò chuyện với các tín hữu Công Giáo, với các Linh Mục mà tôi nhận ra là sau cùng thì tôi tìm kiếm một cái gì đó lớn lao hơn, một tình yêu cao cả hơn, mạnh mẽ hơn nhiều. Tôi liền quyết định khởi hành một năm đặt nền tảng cho đời sống thiêng liêng.

9 tháng trôi qua nơi Tiền Chung Viện đúng là thời gian sinh nở! Đây là thời gian chúng tôi cắt đứt các mối giây ràng buộc, đứng tách ra xa xa một chút để kiểm điểm xem chúng tôi đã làm gì cho cuộc đời mình, điều gì là quan trọng là chính yếu, nếu quả thật chúng tôi muốn dâng hiến cuộc đời cho THIÊN CHÚA và cho tha nhân. Rồi xem có đúng đây là con đường hạnh phúc, con đường nên thánh, tùy theo tài năng của mỗi người không?!

Đây là thời gian khó khăn khắc khổ nhưng lại có hiệu quả giải thoát. Nó cho phép tôi thấy rằng quả thật tôi không hề muốn trao thân cho một người đàn bà nhưng cho một quần chúng, theo thể thức của Đức Chúa GIÊSU, Đấng Chấn Chiên Nhân Lành, Đấng trao hiến tất cả để dẫn đưa toàn thể nhân loại, trong Thánh Linh, về với THIÊN CHÚA CHA ngự trên Trời.

Ước gì Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA, Hiền Mẫu Thiên Quốc của chúng ta, luôn luôn giúp chúng ta biết tiếp nhận Con của Mẹ, hầu chúng ta tìm thấy con đường hoàn tất công cuộc dân thân phục vụ THIÊN CHÚA và tha nhân.

... Đức Chúa GIÊSU ngược mắt lên nhìn các môn đệ và nói: "Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó, vì Nước THIÊN CHÚA là của anh em. Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải đói, vì THIÊN CHÚA sẽ cho anh em được no lòng. Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải khóc, vì anh em sẽ được vui cười. Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xóa tên như đồ xấu xa. Ngày đó, anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên Trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha ông họ đối xử như thế .. Thầy nói với anh em là những người đang nghe Thầy đây: Hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em. Hãy chúc lành cho kẻ nguyện rửa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em. Ai vả anh em má bên này, thì hãy giơ cả má bên kia nữa. Ai đoạt áo ngoài của anh em, thì cũng đừng cản nó lấy áo trong. Ai xin thì hãy cho, ai lấy cái gì của anh em, thì đừng đòi lại. Anh em muốn người ta làm gì cho mình, thì cũng hãy làm cho người ta như vậy .. Anh em hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn và cho vay mà chẳng hề hy vọng được đền trả. Như vậy, phần thưởng dành cho anh em sẽ lớn lao, và anh em sẽ là con Đấng Tối Cao, vì Người vẫn nhân hậu với cả phường vô ân và quân độc ác" (Luca 6,20-23/27-35).

("LE DIMANCHE", Le Mensuel de L'Eglise Catholique de la Somme, 12 Juin 2015, 145e Année de diffusion, No 5183, trang 15-17).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt